

Некролог Львівської провінції: Листопад

19 листопада

МАНЬКО ОЛЕКСІЙ (ІРИНЕЙ) народився 19 березня 1920 року в селі Кути (Яворівський р-н., Львівська обл.). Освіту здобув у Яворівській гімназії, яку закінчив 1937 р. У 1939 р. вступив до монастиря, але через війну не міг прийняти облечин, тому повернувся додому. Влітку 1941 р. Олександр повертається, отримує ім'я Іриней і 21 грудня розпочинає новіціат, а наступного року, 22 грудня, складає перші обіти. 4 січня 1945 р. у монастирі у Львові брата заарештували засудили до страти, але згодом вивезли на примусові роботи в Донбасі. Через пів року він подав прохання про апеляцію, адже його заарештували, маючи на увазі рідного батьківського брата Олександра Манька, який на той час був уже в Сибірі. Так осінню того ж року бр. Іриней повернувся до монастиря і 22 грудня 1945 р. склав вічні обіти. Опісля – він разом зі всіма в монастирі у Голоску, а з жовтня 1948 р. – в Уневі. Коли ж зліквідували і цей монастир, то до 1955 р. брат мешкав у сусідів по монастирі в Збоїсках. Опісля переїхав на квартиру до отця В. Величковського в центрі міста. Тут брат Іриней допомагав не лише о. Василеві, але всім священикам, які приходили до отця чи пізніше вже як до владики. Він дбав про частиці та агнці до св. Літургії, фотографовані ікони та календарі. Весь час брат працював на різних картонних цехах, а маючи певний талант у цьому, то у всіх цехах працював майстром. За сумлінну роботу отримав кілька нагород. 1980 р. бр. Іриней вийшов на пенсію. У '80-их роках брат переніс інфаркт. 1991 р., вже як тяжкохворий, він поселився в монастир св. Альфонса, де й помер 19 листопада 1992 року на 72 році життя, 50 році від перших обітів та 47-му році від вічних обітів.